

GÓRNOŚLĄZAK

Pismo codzienne, poświęcone sprawom ludu polskiego na Śląsku.

GÓRNOŚLĄZAK

wychodzi 6 razy w tygodniu i kosztuje miesięcznie 3.— zł.

Przez lud — dla ludu!

Redakcja i Administracja: Katowice, św. Stanisława 4
Telefon 1414 i 156 — P. K. O. Katowice 304540

ZA OGŁOSZENIA

płaci się 20 gr za wiersz milim. Wiersz reklamowy 70 gr.
Na pierwszej stronie 80 groszy

Nr. 119

Katowice, środa 25-go i czwartek 26-go maja 1932 r.

Rok 31

„Odrodzenie Górnego Śląska“.

(Wspomnienia.)

Jan Jakób Kowalczyk z okazji 30-letnia istnienia „Górnoślązaka“, założonego w kwietniu 1902 r. wydał drukiem swoje wspomnienia. Cbjął niemi schyłek ubiegłego i początek bieżącego stulecia, a więc okres przełomowy, w którym garstka nieustraszonych działaczy narodowych, świadomych swych celów, pchnęła cały ruch polski na Śląsku na tory zdecydowanej i nieugiętej walki z przemożnym wrogiem, o prawo do życia narodowego. Wysiłki i praca nieustraszonych szermierzy idei narodowej polskiej w owym czasie, zamykanych w więzieniach pruskich, przesładowanych i ściganych przez władze niemieckie uwięzione zostały zupełnie powodzeniem. A był niemi wybór przedstawicielstwa polskiego z Górnego Śląska do parlamentu Rzeszy.

Cel, który przyświecał Autorowi w opracowaniu swych wspomnień, to była chęć — jak sam powiada we wstępie — „by jeszcze za życia naszego mogli podać przyszłym pokoleniom dzieło odrodzenia narodowego na Górnym Śląsku w czystej, nieudrapowanej legendarnymi uogólnieniami szacie. Już bowiem obecnie jesteśmy świadkami faktu, że w pamięci ludzkiej zatarło się lub wykrzywiło i wskutek tego przybrało fałszywą postać dużo faktów, które my jeszcze dziś żyjący działacze z owych lat przy dobrej woli i natężeniu pamięci, sprostować potrafimy.

Mam wrażenie i jestem mocno przekonany, że niełatwo będzie komukolwiek zbić moje wywody, ale na wszelki wypadek wołę, by się ze mną kłócono jeszcze za mego życia, a nie po mej śmierci, bo wtedy nie będzie świadków i „historycy“ mogliby bądź pominać ważne zajścia, bądź opinję o nich — urabiać według swego subiektywnego sądu. A ten niezawsze zgodny jest z prawdą“.

Autor w „Wspomnieniach“ swych, malowanych w słowach barwnych, często upiększonych jeszcze rzewnymi obrazkami poświęcenia i bezinteresownego patriotyzmu ludu śląskiego, każe czytelnikowi przeżywać wraz z sobą i poznawać ludzi, wypadki i zdarzenia, jakie przesuwają się na przestrzeni opisywanego okresu. Zapewne niejednym z czytających „Wspomnienia“ J. J. Kowalczyka, zobaczy i siebie na tle rozrywających się wówczas wydarzeń, odświeży sobie w pamięci piękne chwile z czasów zmagania z nawałą germanizmu, owianych już dzisiaj do pewnego stopnia urokiem legendy.

Jan Jakób Kowalczyk, wydając swą książkę, spełnił dobry czyn, który pozwoli nauce i historykom spojrzeć na ruch polski na przełomie XX. wieku oczyma bezstronnymi i w niejednym wy-

Anarchiści planowali obalenie rządu hiszpańskiego na 29-go bm.

Madryt. Hiszpańskie władze bezpieczeństwa wpadły na trop olbrzymiego spisku przeciwko ustrojowi państwa, zorganizowanego przez syndykaty anarchistyczne. Ostatnie konfiskaty bomb w okolicach Sewilli pozostają w ścisłym związku ze sprzysiężeniem. Według ostatnich wiadomości, liczba aresztowanych przekracza 1000 osób w samej tylko Sewilli, nie licząc okolic.

Dwie odlewnie żelaza pod Sewillą wyrabiały czerepy do bomb. Materiały wybuchowe były przygotowywane jednocześnie w kilkunastu miejscowościach. Zamierzano zarzucić Madryt bombami. Zamach stanu był planowany na dzień 29 maja. Między innymi mieli być zgładzeni minister spraw wewnętrznych Maura.

Policja od dłuższego czasu wiedziała o przygotowaniach do przewrotu i bezustannie śledziła anarchistów. Prasa anarchistyczna, ukazująca się częściowo jawnie, nie zaprzecza, że zamach stanu był projektowany. W dniu 29 bm. w całej Hiszpanji miał być ogłoszony strajk powszechny. Dotychczasowe strajki rolne były również prowadzone przez syndykaty anarchistów.

Paryż. Wczorajszy „Matin“ donosi, że w związku z wykryciem spisku anarchistów odbywają się wielkie przegrupowania wojskowe, zwłaszcza w Andaluzji i Katalonji. Do Sewilli zjechało tysiące żandarmów, którzy przeprowadzają rewizje i aresztowania.

Egzotyczny gość w Warszawie.

Wicekról Hedżasu przybył do Polski.

Warszawa. Wczoraj o godz. 8.25 wieczorem pociągiem pospiesznym z Berlina przyjechał do Warszawy wicekról Hedżasu Emir Feisal. Na dworcu znakomity gość powitany został przez przedstawicieli rządu z należnym honorami. Na powitanie ustawiona była kompanja honorowa wojska z orkiestrą. Wicekról Hedżasu zamieszkał w hotelu Europejskim. W dniu dzisiejszym złoży on wizytę ministrowi spraw zagranicznych

Augustowi Zaleskiemu i premierowi Aleksandrowi Prystorowi; w południe podejmowany będzie na zamku śniadaniem przez P. Prezydenta Rzeczypospolitej, a o godz. 5 po południu złoży w Belwederze wizytę p. ministrowi spraw wojskowych marszałkowi Piłsudskiemu. Wicekról Hedżasu zabawi w Warszawie do dnia 28 bm., w którym to dniu wyjedzie przez Stolpcę do Moskwy.

Japonja przywiązuje wielkie nadzieje do nowego rządu.

Paryż. Według wiadomości prasy francuskiej, japońska opinja publiczna przyjęła przychylnie wiadomość o mianowaniu admirała Saito premierem, uważając, iż pozwoli to przynajmniej przewizorzeźnie rozwiązać ostry kryzys. Armja zdaje się nie być przeciwna

gabinetowi Saito, ze względu na osobę premiera. Utrzymują nawet, że, ulegając namowom otoczenia, gen. Araki zachowa tekę ministra wojny. Prawdopodobnie dopiero w końcu tygodnia Saito przedstawi cesarzowi listę członków nowego gabinetu.

Zwiedzajcie III. Targi Katowickie do 5. 6. br.

padku przyczyni się do rewizji poglądów na ten odcinek historii odrodzenia Śląska. Niejedna postać w „Wspomnieniach“ wynurzy się z zapomnienia i zabyły blaskiem zasług i ofiary, zapoznanych przez dzisiejsze pokolenie, inną znow postać, dziś wśród roztaczanego wokół siebie kadzidłanego dymu chwalebny i stąpająca w aureoli wyolbrzymionych zasług oraz pretendująca do szczytnego miana „wodza ludu śląskiego“ okaże się na tle ówczesnej epoki dużo skromniejszą osobą, zawdzięczającą swe powodzenie i rozgłos szczęśliwej fałi, na której umiała wypłynąć na

wierzach, posiłkując się nieraz niebardzo szlachetnymi i etycznymi czynami. M. in. za jednego z takich szczęśliwych ulubieńców losu uważa Autor — Korfante-go, o którym pisze w rozdziale, mówiącym o rozłamie w obozie ligowym. Autora więził wówczas Niemcy. Moment ten wykorzystał Korfanty, który intrygami i podkopową robotą zamierzał utracić „Górnoślązaka“ prowadzonego przez Kowalczyka. Oto jak opisuje ten wypadek Autor:

„Wojciech Korfanty, korzystając z mej nieobecności w „Górnoślązaku“, kręctwem pozyskawszy dla siebie

Adwokat, Dr. B. Gallet

otworzył kancelarję w Strumieniu, Rynek, dom p. Dudy.

kilku mych zwolenników, którzy materialnie „Górnoślązaka“ popierali podpisaniem weksli i innymi poręczeniami, założył pismo trzy razy tygodniowo wychodzące, pod tytułem „Polak“. A zrobił to w tym celu, by ubić „Górnoślązaka“, mnie zaś i kolegę Piechulka by utracić politycznie... Dalej zaś pisze Autor... „Co uważałem za niepoślednią zasługę mą dla sprawy narodowej, to poczytał mi Korfanty za zbrodnię wobec niego i, korzystając z nadarzającej się okazji, podstawił mi nogę wtedy, gdy byłem bezbronny i skrupowany. Nie pamiętał o tem, że przecież miał wobec mnie pewne zobowiązania moralne, bądź to jako kolega ligowy, bądź jako ten, który dzięki poparciu „Górnoślązaka“ wyniesiony został do godności poselskiej, najwyższej, jaką ambitny Polak w tych czasach mógł osiągnąć... Ma on bezsprzecznie i wielkie zasługi. Ale mają je także i inni. Ze znanych mi osobiście działaczy mają je Rostek, Koraszewski, Maćkowski, Napieralski, ks. Pośpiech...

A dalej czytamy: „Przesadne i niesprawiedliwe jest twierdzenie, jakoby Korfanty zdobył Górny Śląsk dla Polski. Miał on tylko zaszczyt być komisarzem plebiscytowym, czego mu nikt nie zazdrości. Stanęliśmy wszyscy żywi i zdrowi pod trzymanym przez niego sztandarem narodowym i dzięki naszej zbiorowej pracy, naszemu wspólnemu wysiłkowi zdobyliśmy, niestety — tylko mniejszą część naszej dzielnicy śląskiej dla Polski“.

W zakończeniu zaś „Wspomnień“ mówi Autor: „Mega się chęlić jednostki wyłącznością zasługi, fakty świadczą o czemś przeciwnem.“ (Podkreślenia nasze).

Przytoczyliśmy parę urywków z wydanej przez J. J. Kowalczyka książki, dla wykazania, jak w istocie wyglądała praca poszczególnych jednostek, które w dobie dzisiejszej pragnęłyby przywłaszczyć sobie wyłączną zasługę już nietylko przyłączenia Śląska do Polski, ale wogóle odrodzenia tutaj narodowego — mianując się „wodzem ludu śląskiego“. — Legendę tę obalają wspomnienia człowieka, który spoglądał na tę pracę „wodza“ z bliska i ocenił ją według jej istotnej wartości.

„Wspomnienia“ J. J. Kowalczyka przeczyta niewątpliwie każdy z niezmiernym zainteresowaniem, a wielu zagłębiać się w nich będzie, jako w rozdziale swego własnego życia. Czyta się je jednym tchem, do czego przyczynia się w dużej mierze potoczysta forma i piękny język. Przystępna cena umożliwi najszerzszemu kołom czytelników nabywanie tego pożytecznego wydawnictwa.

a.

Rozporządzenie o obniżce uposażeń stało się już ustawą.

Warszawa. W „Dzienniku Ustaw” z dnia wczorajszego ukazało się rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z mocą ustawy o zmianie wysokości uposażenia funkcjonariuszy państwowych i wojskowych zawodowych oraz zaopatrzeń emerytalnych. Na podstawie tego nowego rozporządzenia zasadnicze uposażenie funkcjonariuszy państwowych zostaje zmniejszone o 10 proc., a to przez zawieszenie w mocy obowiązującego dotychczas artykułu 8 ustawy z 18 grudnia 1926 r., na podstawie którego uposażenia funkcjonariuszy cywilnych państwowych oraz zaopatrzenia emerytalnego podwyższono z dniem 1 stycznia 1927 r. o 10 procent.

Zawieszenie tego 10 proc. dodatku będzie trwało przez czas nieokreślony. Rada ministrów będzie miała możność ustalić termin, w którym dodatek ten będzie przywrócony. Jak już poprzednio donosiliśmy, w stosunku do zasadniczego uposażenia wraz z dodatkami, obniżka ta wynosić będzie około 9 procent.

Jeśli chodzi o zawodowych wojskowych, nowe rozporządzenie zawieszają również na czas nieograniczony moc obowiązującą ustawy z 23 stycznia 1928 roku, na mocy której wojskowym zawodowym przyznany był w styczniu 1928 roku 10 proc. dodatek, zmieniając równocześnie artykuł 1-szy tej ustawy w ten sposób, że zamiast 10 proc. dodatku wprowadza dla wojskowych zawodowych dodatek 2 proc. W ten sposób uposażenia wojskowych zawodowych zostają zmniejszone o około 8 procent.

Wszystkie te obniżki dotyczą jedynie urzędników i wojskowych, zamieszkałych na prowincji, przyczem rozporządzenie obowiązywać będzie osoby w służbie czynnej od 1 czerwca, a do zaopatrzeń emerytalnych odnosić się będzie od 1 lipca.

Niezależnie od tego Rada ministrów, jak wiadomo, uchwaliła zastosować od-

powiednią obniżkę 10 procentową, również dla pracowników monopolowych, banków i przedsiębiorstw państwowych.

Wszystkie te obniżki pracowników na prowincji dadzą w sumie 100 milionów oszczędności w budżecie.

Ostatnia kronika.

W obronie własnej.

Katowice. Wczoraj o godz. 6 w Muchowcu dokonało 8-miu nieznanych dotychczas sprawców napadu na rzeczownika Urzędu Prokuratorskiego w Katowicach p. Rajwę, który siedział w towarzystwie swej żony na ławie. Gdy napastnicy nie chcieli ustąpić mimo wezwań p. Rajwy dobył on rewolwer i ciężko ranił jednego z napastników. Drugiego napastnika udało się p. Rajwie przytrzymać. Reszta zbiegła. Ciężko ranny napastnik zmarł.

Zwolnienia na kopalniach „Piotr” i „Paweł” w Knurowie.

Katowice. W dniu 23 bm. zastępca komisarza demob. inż. Seroka badał na kopalniach Skarbofermu „Piotr” i „Paweł” w Knurowie sytuację i warunki pracy, w związku z wnioskiem tych kopalń o redukcję 550 robotników. Komisarz demob. zezwolił w dniu wczorajszym na zwolnienie 150 robotników. Kopalnie powyższe zwolniły w ostatnich 2 miesiącach łącznie z obecną redukcją 400 robotników na ogólną ilość załogi 1350 osób. (t)

Tryby go zgruchotały.

Katowice. W kopalni „Florentyna” wydarzył się w dniu wczorajszym śmiertelny wypadek. Pracujący w sortowni robotnik Piotr Noś uległ zgnieceniu trybami i w kilka minut po wypadku zmarł. (t)

Walne zgromadzenie unii przemysłu górniczo-hutniczego.

Katowice. Wczoraj odbyło się walne zgromadzenie Unii przemysłu górniczo-hutniczego, na którym wybrano komitet prezydjalny i prezydium, w skład którego weszli jako prezesi: gen. dyr. Ciszewski z ramienia przedsiębiorstw górnośląskich oraz hr. Sagajło z ramienia przedsiębiorstw Zagł. Dąbrowsk. Jako wiceprezesi w skład komitetu prezydium weszli: gen. dyr. Morawski oraz Michel z Górn. Śląska oraz dyr. Przedpełski z Zagł. Dąbrowsk. Jedno miejsce prezesa i trzy miejsca wiceprezesów pozostały nieobsadzone do czasu przystąpienia tych przedsiębiorstw, które narazie pozostają poza Unią oraz do czasu

przystąpienia do Unii hut żelaznych oraz kopalń Zagł. Krakowskiego. Te ostatnie przystąpią już do Unii w najbliższych dniach. (t)

Z przemytu żył, za przemyt siedzą.

Katowice. Dnia 13 bm. zatrzymano pod Bogucicami samochód Śl. 1594, w którym jechali Franciszek Maniura oraz szofer Nytz z Katowic, o czym w swoim czasie donosiliśmy. W samochodzie znaleziono większą ilość różnych towarów, przemycanych z Niemiec. Przytrzymanych Maniurę i Nytza odstawiono do aresztu. Na podstawie przeprowadzonych dochodzeń, władze Straży Granicznej stwierdziły, że szajka ta złożona z 4 osób a to z dwóch braci Bugajskich, Maniury i Nytza uprawiała blisko od dwóch lat przemyt na szeroką skalę. Przeciwno Bugajskim, których aresztowano, jak również przeciwko Maniurze i Nytziowi, prowadzone jest dalsze śledztwo. Oskarżeni oni zostaną o przemyt towaru zatrzymanego, oraz za przemyt, który przez dłuższy czas systematycznie uprawiali. Jak dochodzenia stwierdziły Maniura przewoził swoim samochodem, który posiadał specjalne skrytki, towar przemycany z Niemiec, kilka razy na miesiąc. W aferę tę zamieszanych jest jeszcze kilka osób, co do których toczą się dochodzenia. *

Dnia 23 bm. o godz. 21 zatrzymano w Starych Tarnowicach w parku hr. Donnersmarcka dwóch przemytników obywateli niemieckich, przemycających wyroby tytoniowe z Niemiec do Polski. Przy przytrzymanych skonfiskowano 1200 szt. cygar, 24 paczek tytoniu fajkowego i 20 szt. zapalniczek. Przytrzymanych odstaw. do dyspozycji władz sądowych. (t)

Muzułmanie w Bombaju panami sytuacji.

Londyn. W Bombaju panuje spokój. Ludność hinduska całkowicie skapitulowała. Około 30 proc. Hindusów uciekło z miasta. Według ostatniego komunikatu władz angielskich, liczba zabitych wynosi 138, a ranych 1.601. Są to przeważnie Hindusi. Odsetek rannych muzułmanów jest niewielki.

Przy objawach przeczułenia, uczuciu strachu, bezsenności, dolegliwościach sercowych, ucisku w piersiach naturalna woda gorzka Franciszka Józefa ożywia krwiobieg w organach podbrzusza i działa przez to uspokajająco na zaburzenia w nich. Żadać w aptekach i drogerjach.

Partyjne targi o prezydenta sejmiku pruskiego.

Berlin. W związku z otwarciem Landtagu pruskiego kierownictwo partii komunistycznej wystąpiło z odezwą, w której oświadcza, że w wyborach prezydenta sejmiku komunisty głosować będą wyłącznie na swojego kandydata. Tem samym wybór przewodniczącym narodowego socjalisty uzależniony jest od poparcia centrum. Partja centrowa oświadczyła, iż poprze wybór hitlerowca na prezydenta tylko pod takim warunkiem, że hitlerowcy głosować będą na kandydata socjaldemokratów w wyborze wiceprezydenta sejmiku. Wobec oporu w kołach narodowych socjalistów liczyć się trzeba z tem, że dziś wogóle nie dojdzie do wyboru prezydium sejmiku pruskiego.

Tajemnicza konferencja.

Berlin. Prasa donosi, że w najbliższych dniach odbędzie się w Luxemburgu spotkanie wybitnych polityków przemysłowców niemieckich z przedstawicielami finansjery francuskiej oraz delegatami Herriota. Przedmiotem konferencji będzie sprawa prowizorycznego uregulowania kwestji reparacji.

8 ofiar wybuchu gazów w kopalni.

Londyn. W kopalni rudy ołowianej w Youlgreave koło Bakewell (hrabstwo Derbyshire) wydarzyła się katastrofa wybuchu gazów, która pociągnęła za sobą 8 ofiar w ludziach. Wybuch wydarzył się w miejscu, gdzie pracowało 6 robotników. Jeden z nich przypadkowo oddalił się przed wybuchem i tylko dzięki temu uszedł z życiem. Natychmiast po wybuchu na miejscu katastrofy zjawiała się kolumna ratownicza, którą prowadził dyrektor przedsiębiorstwa. Uczestnicy akcji ratunkowej zatruli się gazami powstałymi podczas wybuchu. Dyrektor kopalni oraz dwaj górnicy zatruli się śmiertelnie, tak że liczba ofiar wzrosła do 8 ludzi.

Japoński okręt z amunicją wyleciał w powietrze.

Paryż. Na transportowcu japońskim „Bombay Maru”, wiozącym amunicję, wybuchł wczoraj pożar. Huk eksplozji słychać było w całym Szanghaju. Transportowiec „Bombay Maru” w powrociej drodze do Japonii miał zabrać na pokład oddziały 9-ej dywizji.

Książęcy paż.

Opowiadanie z historii Śląska.

3) (Ciąg dalszy.)

Zajęty temi myślami, nie słyszał rogu giermka, ani nie odpowiadał na jego granie. Tymczasem granie to coraz się stawało słabszym, aż w końcu całkiem ustało.

Gdy książę z zadumy się obudził, poznał, że słońce zniżyło się daleko poza południe. Przypomniał sobie giermka i umowę i zaczął grać na rogu. Lecz daremnie trąbił; nikt mu nie odpowiadał, drzewa lasu tylko szumiały.

— Teraz zgubiłem i giermka — pomyślał — i będę musiał sam sobie radzić.

Lecz co zrobić? Wracać, czy iść naprzód? Ostatecznie postanowił wracać, jakkolwiek sobie mówił, że kilka godzin upłynie, zanim drogę tę przebędzie. Jednakże zaczął iść...

Szedł w mniemaniu, iż tą samą drogą postępuje, którą przybył. W istocie jednak w innym posuwał się kierunku. Po pewnym czasie zatrzymał się, rozważając i po drzewach spoglądając. Nie zdołał jednak rozpoznać, czy wraca tędy, którą przyszedł.

— Trzeba iść na przelaj, bo inaczej noc mnie w borze przychwyci — pomyślał i szedł.

Od czasu do czasu stawał i spoglądał ku niebu. W lesie stawało się coraz mroczniej, słońce skłoniło się ku zachodowi. Końca lasu zaś nie było widać. Książę uczył nadzwyczajne zmęczenie i siadł, by wypocząć. Potrzeba wypoczynku była tak wielka, iż wcale nie pomyślał o nocy nadchodzącej.

Ogarnęły go szumy leśne, ciche, kołyszące. Stuletnie dęby rozmawiały sobie z ogromną powagą w wieczornej porze, z lekka gałęziami poruszając. Ludwikowi uczyniło się lżej i z miłą chęcią oddawał się odpoczynkowi...

Nagle posłyszał głos piszczałki, na jakich chłopcy wiejscy lubią wygrywać.

— Tam jest ktoś — pomyślał, a nadstawiając ucha, dodał: — Nie musi być daleko. Przebiję się przez las ku niemu.

I w mig powstał z ziemi i ciągle pilnie nadsłuchując, szedł jak zdołał najszybciej śladem granja.

Ów muzykant zaś, jakby wiedział, że głos jego piszczałki jest dla kogoś przewodnikiem, nie ustawał ani na chwilę. Zmieniał melodie, w jednej z

drugą raptownie przeskakiwał, lecz grał a grał...

Książę rześisty pot z czoła spływał, lecz nie zważał na to, bo spostrzegł, że każdy krok do grającego go przybliża.

Jakoż po pewnym czasie znalazł się całkiem blisko nieznanego, lecz nagle piszczałka ustała. Natomiast posłyszał głos:

— Kto tam?

— Człowiek, — odparł książę — nie bój się.

— Ja się nie boję — odparł tamten — lecz pytam.

Tu książę wyszedł z gęstwiny i zobaczył przed sobą wiejskiego chłopaka, który stanął na ścieżce i z ciekawością na niego spoglądał.

— Możesz mnie, chłopcze — zapytał książę — wyprowadzić z tego lasu?

— A toż ja do naszej chałupy idę od dziadków — odpowiedział chłopiec — możecie iść zemną.

— Gdzie ta chałupa?

— A na przedmieściu w Brzegu.

— To dobrze, bo ja chcę się dostać do Brzegu.

— Pewnikiem zbłądziliście, szlachetny panie, podczas gonu?

— Dobrze się domyśliłeś.

— Chętnie was zaprowadzę do zamku, bo to już niedaleko.

— Więc prowadź. Ale przedtem... słuchaj chłopcze, pić mi się chce...

— Skoczę do wody, niedaleko. Czekać chwilkę.

I nie czekając, znikł, ale za chwilę powrócił, przynosząc w kapeluszu swoim wody. Książę najlepsze wino nigdy tak nie smakowało, jak ta woda.

Potem ruszyli i w rzeczy samej niedaleko było już do skraju lasu. Lecz wieczór zupełny nastał, zanim z boru wyszli i zamek brzeski w oświetleniu urzeli. Książę rozmawiał z chłopcem z wielkim zajęciem. Dowiedział się, że mu imię Franciszek, że rodzice już mu umarli, a on u starszego brata się chowa, że chętnie chodzi do dziadków w pobliskiej wsi, bo tam jest ksiądz, który go czytać nauczył. Chłopiec opowiadał śmiało na pytania wcale się wobec nieznanego nie ambarasując.

Zanim się rozstali, rzekł książę:

— Słuchaj, Franciszku.

— Słucham, szlachetny panie.

— Chciałbym cię poznać jeszcze lepiej i dlatego przyjdź jutro na zamek.

— A czy mnie tam wpuszczają?

(Ciąg dalszy nastąpi.)

Kronika bieżąca

Sroda
25
maja

Św. Dionizego, bisk.
Św. Grzegorza VII.,
(pap. † 1085).
Św. Urbana (pap. i
męcz. † 230).
Słow.: Borysława.

Jutro, czwartek, 26 maja: Uroczystość Bożego Ciała. — Św. Filipa Ne-reusza, zał. kongr. oratorjanów.

W piątek, 27 maja: Św. Beda Czcigodnego, wyznawcy, kapłana i Nauczyciela Kościoła.

* Wschód Zachód

Słońca o godz. 3.46, o godz. 19.36
Księżycy o godz. 0.14, o godz. 8.52

Z historii śląskie!

25 maja. 1240. Książę Mieszko II raciborski był w Makowie w Raciborskiem, gdzie zezwolił Joanitom dobra swe Marków, Repty i Błotnice oprzeć na nowem prawie i rzekł się dochodów jemu przy padających, z sądownictwa. — 1845. Odbyło się pierwsze heretyckie nabożeństwo w Tarnowskich Górach w protestanckim kościele (herezja Bongiego). — 1890. W pierwsze Święto Zielonych Świątek, wyruszyła wielka polska wycieczka górnośląska do Krakowa i Wieruszki, która zorganizował redaktor „Katolika” Adam Napieralski. Liczba uczestników wynosiła 500 osób. — 1930. Umarł ksiądz Antoni Wojciech, proboszcz przy kościele śś. Filipa i Jakóba w Żorach. Ur. 23 lut. 1881.

26 maja. 1226. Dokument papieża Honorjusza III mówi o posiadłościach klasztoru w Tyńcu pod Krakowem, do których zaliczano „dwie karczmy i prawo targowe” w Bytomiu. — 1294. Książę Przemysław, raciborski, rozszerzył prawa i przywileje miasta Racibórz. — 1629. Cesarz Ferdynand II. odebrał miastu Tarn. Góry patronat nad kościołem. przejął go na siebie i swoich potomków. Pobierane dziesięciny przez pastorów, musiało miasto nadal dawać księżom katolickim. — 1629. Ferdynand II, cesarz niemiecki, zabrane brandenburczykowi ziemie bytomsko - tarnogórska i bogumińska sprzedał baronowi Łazarzowi, Henklowi młodszemu za pół miliona guldenów — 1881. Uderzył grom w wieżę kościoła żorskiego o godz. 5 rano, lecz dopiero za godzinę spostrzeżono ogień. Spaliła się kopuła, ale reszta kościoła ocalała. — 1911 wzgl. 16. 3. 1912. Wyłączono Piekary Rudne z parafii radzionkowskiej. Obecnie tworzą z Bobrownikami samodzielną parafję.

Boże Ciało.

Święto to przypada zawsze w czwartek po uroczystości Trójcy świętej, albo w drugi czwartek po Zielonych Świątkach i przypomina nam uroczyste ustanowienie Najświętszego Sakramentu. W języku kościelnym nazywa się ono: Festum Corporis Christi — właściwym dniem ustanowienia Sakramentu Ołtarza, gdyż — jak wiadomo — sakrament ten ustanowił Pan Jezus we Wielki Czwartek, tj. w dniu przed swoją gorzką męką i śmiercią. Ponieważ jednak w Wielkim Tygodniu z powodu żałoby kościelnej i rozpamiętywania bolesnej męki Chrystusa Pana dzień ten z przynależną uroczystością obchodzony być nie może, przeto na prośbę wiernych przełożył tę pamiątkę papież Urban IV w roku 1263 na czwartek po Trójcy Świętej.

Klemens V. potwierdził ją na powszechnym soborze wiedeńskim we Francji 1311 roku, a Jan XXII ustanowił uroczystą procesję. Pacierze kapłańskie i onych hymny ułożył św. Tomasz z Akwinu. W dniu tej uroczystości odbywa się publiczna uroczysta procesja po ulicach miast, miasteczek i wsi dla publicznego wyznania wiary naszej o tym Najświętszym Sakramencie, na podziękowanie za wszystkie łaski, które odbieramy przyjmując lub odwiedzając ten Sakrament, dla przeproszenia za wszystkie błuznierstwa i zniewagi, które przez rok Jezus Chrystus odbiera od

Z Cieszyńskiego.

Samobójstwo.

Cieszyn. Dnia 21 bm. pozbawiła się życia przez zażycie lizolu 35-letnia Franciszka Szkanerowa z Żebrzydowic. Powodem targnięcia się na własne życie były niesnaski rodzinne. (p)

Nieszczęśliwy wypadek.

Ustron w Cieszyńskim. Dnia 21. b. m. uległ nieszczęśliwemu wypadkowi w fabryce „Breviller“ i Urban 40-letni robotnik Mojeścik Antoni z Ustronia. Wymieniony zatrudniony był przy zmianie form u młota spadowego, ważącego 600 kg. Z niewyjaśnionej dotychczas przyczyny młot upadł z wysokości pół metra i zmiażdżył Mojeścikowi prawą rękę. Okaleczonemu udzielono na miejscu pierwszej pomocy lekarskiej, poczem odstawiono go do szpitala w Cieszyńsku. (p)

Rozpruł sobie brzuch w więzieniu.

Bielsko. Nocy onegdajszej usiłował popełnić samobójstwo w aresztach Sadu Grodzkiego w Bielsku niejaki Paweł Kocman, wielokrotnie karany przestępca, podejrzany o udział w dokonanej niedawno włamaniu do fabryki Polska Morawja w Czechowicach. Kocman popełnił harakiri, przecinając sobie nożem brzuch. Niedoszły samobójca pozostaje nadal pod opieką lekarską w aresztach. (t)

Wspaniały wynik wpisów szkolnych.

Bielsko. Z Cieszyna donoszą, że podczas ostatnich wpisów szkolnych wpisano do szkół polskich 92%, do niemieckich zaś 8% dzieci. (t)

Straż uchroniła fabrykę przed poważnymi stratami.

Bielsko. W fabryce sukna firmy Wolf w Bielsku wybuchł onegdaj około godziny 3 po południu pożar. Po godzinnej pracy straż ogniowa ugasiła ogień, który ograniczył się tylko do piwnic, niszcząc tam wszystkie nagromadzone zapasy wełny. Szkoda nieznaczna. (t)

Nowy proboszcz.

Bielsko. Proboszczem parafii rzymskokatolickiej w Bielsku mianowany został ks. kanonik Karol Kasperlik. Instalacja nowego proboszcza nastąpi w pierwszych dniach czerwca br. (t)

Kronika wypadków i zdarzeń.

Z Istebnej i okolicy. Przed paru dniami została nasza cicha okolica zaalarmowana wieściami o kradzieżach. Na Zapasiekach w Jaworzynce skradziono kupcowi p. Motyce 500 zł, włamywaczami okazali się tamtejsi urwisze, których już nasza policja wykryła i ukryła w więzieniu. U Szarców w Istebnej zabrali niewykryci dotąd złodzieje uprężkę na konie u dwóch gazdów; w pobliżu dokonanej kradzieży co lepsze kawalki wycięli, a resztę porzucili.

W pierwsze i drugie święto Zestania Ducha św. mieliśmy w Istebnej sympatycznych gości; przybył do nas na ćwiczenia rejonowe członkowie Związku Powstańców Śląskich okręgu bielskiego. W sobotę przy wspólnym ognisku odbyło się odczytanie rozkazu do powstania i wskazania na zadania na przyszłość, zakończone hymnem państwowym i rotą i odegraniem hejnału marjackiego. W niedzielę rano po odegraniu pobudki uformował się pochód do ko-

niedowiarków i grzesznych katolików, dla otrzymania Boskiego błogosławieństwa ludziom, domom i całej osadzie. Podczas procesji noszą zapalone świece na znak, iż Chrystus Pan jest światłością naszą. Przy kościołach i domach przystrajają cztery ołtarze, przy których się czyta początek czterech Ewangelij. Święto Bożego Ciała trwa przez całą oktawę czyli osiem dni, w których rano i po południu w kościołach parafjalnych odbywa się nabożeństwo z wystawieniem Najświętszego Sakramentu. Przy ostatnim nabożeństwie popołudniowym święci Kościół wianki, uwite z kwiatków polnych, które wierni w domach swoich obok świętych obrazów zawieszają, używając ich w rozmaitych potrzebach życia. Piątek po oktawie Bożego Ciała jest poświęcony czci Najśladszego Serca Jezusowego.

— Pasporty ulgowe ograniczone. Dowiadujemy się, że wydawanie paszportów ulgowych, zgodnie z obowiązującymi przepisami zostało bardzo ograniczone do minimum zbędnych wyjazdów zagranicę i to za opłatą ulgowego paszportu w chwili obecnej jest ważnym czynnikiem w walce z naszymi trudnościami gospodarczymi. Rocznie wywozimy zagranicę sto kilkadziesiąt mil. złotych, jest więc jasnym, że zatrzymanie w kraju przynajmniej części tak wielkiej sumy ma już duże znaczenie. Dlatego też władze państwowe muszą stosować z całą bezwzględnością nowe rozporządzenie i ograniczać do minimum wyjazdy zagranicę. Wobec tego wszelkie interwencje w ministerstwie skarbu i w innych urzędach państwowych są bezskuteczne, a zabierają napróżno czas urzędnikom i zaintereso-

jest młyn. Budynek ten posiadający oprócz zabudowań mieszkalnych i gospodarczych tj. mieszkania, stajen, stodoły, szop — także młyn i tartak. Nad tymi zabudowaniami zawisło jakieś fatum, gdyż w okresie 30-letnim przeżył 6 pożarów, a z tych tylko jeden przypadkowy, który właściciel sam ugasił, reszta to widoczne podpalenia. Obrona tych zabudowań nie jest utrudniona, gdyż między tartakiem a budynkiem przechodzi młynówka, która rzadko kiedy jest bez wody.

W nocy z piątku na sobotę około godziny 24 w nocy powstał pożar, który w samym początku został spostrzeżony tak, że w kilka minut po alarmie już sikawki Nr. 1 były na miejscu. Kierownictwo nad akcją pożarową prowadził sam naczelnik nauczyciel Budniak, który jak naczelnik miał po raz pierwszy sposobność kierować akcją ratunkową. Pożar powstał bezwarunkowo przez podłożenie i to w ten sposób, że tak tartak jak i młyn musiały być złane ja kimś płynem łatwopalnym. Pożar wybuchł niemal że równocześnie tak w tartaku jak i nieczynnym młynie. Kto jest sprawcą tego, trudno się gubić w domysłach. Budynki i maszyny były ubezpieczone w Tow. Ubezpieczeń. Spalił się tartak i część budynku w którym się mieścił młyn. Teraźniejszym właścicielem jest p. Śliwka Paweł.

Ze St. Ch. N. N. Sz. P.

Kończyce Wielkie. Koło Kończyce Wielkie urzędują w piątek 27 maja b. r. o godz. 1 po południu w Kaczcach konferencję z następującym porządkiem obrad: 1) Lekcja praktyczna z pisowni: Odróżnianie spółgłosek ż—rz (koleż. Jadwiga Golikówna); 2) Zagajenie i odczytanie protokołu z ostatniej konferencji; 3) Omówienie lekcji; 4) Referat: Nauka gramatyki w szkole powszechnej (kol. Józef Głombek); 5) Przegląd pism pedagogicznych (kol. Karol Morrys); 6. Wnioski i życzenia. — Członkowie biorący udział w konferencji, zwolnieni są od nauki popołudniowej w dniu konferencji.

Województwo śląskie. Z Katowickiego

Pogrzeb śp. prezesa kolei.

Katowice. W ubiegły wtorek odbył się pogrzeb zmarłego w Cieszyńsku, prezesa kolei państwowych w Katowicach, śp. Mieczysława Niebieszczańskiego. Zwłoki nieboszczyka przywieziono koleją do Katowic. Trumnę ze zwłokami wylądowano na rampie przy ul. Pocztowej.

...subtelny i trwały
jest zapach,
...niedoścignionym
jest działanie

mydła HERBA

Przeciw piegom, wągrom,
liszajom i wszelkim
nieczystościom cery
niema nic lepszego!

